

[Ragnhild Andersen.]

sukkermad. Gå ud og se, hvad de pakker op derude, de som holder Danmark oppe, se på deres madpakker og vid, at den sociale nedskæring er langt fremskredet og levefoden betydelig forringet. Prisstigninger, skatter, huslejeforhøjelser stjæler de penge, som arbejderbefolkningen skulle bruge til ordentlig mad. Hvilken middagsmad laver konerne derhjemme? For de gamles vedkommende, som jeg selv har haft kontakt med, kan jeg sige, at hovednæringsmidlet er mælk med rugbrødstærninger. Det er ganske enkelt, men man kan ikke kalde det for vitaminrig og tilstrækkelig fornøden føde. Og dog forlanger man af den arbejdende befolkning i dag, at den skal aflevere tvungen opsparing! Hvor skal de hente pengene fra, hvor skal de få dem fra? De skal få dem fra de penge, de har til husholdningen og de daglige fornødenheder, hvorfra nu eksempelvis de store brændselsudgifter, de store udgifter til fodtøj og fodbeklædning stjæler klækkelige beløb fra den arbejdende befolkning, ikke mindst fra dem, der har børn at forsørge.

Man burde se lidt på virkningerne af den skændige ordning, man kaldte hudeordningen. Man behøver blot at kaste et blik på butiksvinduerne, hvor der sælges skotøj. 60—70 kr. for et par sko til almindelige mennesker er prisen i dag. Man burde også se på slagterbutikkerne. Priserne er højere, end de var før. Det er bedrag mod befolkningen, når man gennemfører sådanne ordninger og samtidig fortæller, at de skal være fremskridt og sikkerhed for befolkningen. Jeg har set en mor, som ikke var nogen dårlig mor, gå ind i en skotøjsbutik og købe et par små sko til sit barn, fordi hun ikke havde de penge, det kostede at købe et større par, der var dyrere. Hun var ikke nogen ond mor, men hun havde kun de 40 kr., de små sko kostede.

Den sociale nød er overordentlig stor i vort land og stigende i tider som disse, hvor også arbejdsløsheden holder sit indtog. Hvordan lever vore gamle? De dør af sult, skrev „Ekstrabladet“. Det er rigtigt, de kan ikke leve for de midler, der stilles til deres rådighed. Alligevel har man taget de fattiges medicin, alligevel har man lukket af her blot for at spare nogle ganske få millioner kroner, medens der ingen smalle steder er med hensyn til bevillingen af penge på de militære områder. Men for de fattiges vedkommende skal forbruget skæres ned. Soldaterne skal nu have mad i 15 måneder, efter at tjenestetiden er blevet forlænget.

Formanden: Taletiden er udløbet.

Ragnhild Andersen: Militærets flyvemaskiner og automobiler skal fodres hver dag med benzin og olie. De gamle og børnene skal sulte og spare. Såler i skoene mangler børnene og de gamle.

Formanden: Taletiden er udløbet.

Ragnhild Andersen: Der er vist ikke sagt for meget i denne anledning, højtærede formand, så jeg føler trang til at sige.....

Formanden: Taletiden er udløbet.

Ragnhild Andersen: Spørgsmålet om denne tilslutning til Atlantpagten.....

Formanden: Det ærede medlem har ikke ordet mere — taletiden er udløbet.....

Ragnhild Andersen: Det er et spørgsmål, som kræver ikke alene denne rigsdags bevågenhed, men hele befolkningens.....

Formanden: Det ærede medlem må rette sig efter forretningsordenen.

Ragnhild Andersen: ...og forholdet er sådan ude over landet i dag, at man ikke kan affinde sig med de forringelser, der sker på disse områder, takket være krigspolitikken.

Formanden: Det ærede medlem har ikke ordet mere, det ærede medlem må forlade talerstolen.

Ragnhild Andersen: Vi har også i vort land et stort boligbehov, og byggetempoet..

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 11³⁰.

Mødet udsat kl. 11¹⁹.

Mødet genoptaget kl. 11³⁰.

Kjeldgaard Iversen: Den højtærede udenrigsministers redegørelse forleden og de forskellige ordførere i går behandlede problemerne, hele den militærpolitiske og udenrigspolitiske situation, ud fra den betragtning,